

Nr 214.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 23 maj 1912.
» » » i Andra Kammaren den 24 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen angående ändring i sättet för redovisning af genom exekutiv myndighet indrifna allmänna kommunala utskylder.

(Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 17.)

(Andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 7.)

Till Konungen.

Inom Riksdagen har väckts en motion hufvudsakligen åsyftande skyndsammare redovisning af kommun tillkommande allmänna afgifter, som af exekutiv myndighet indrifvas.

Enligt kungl. förordningen den 12 juli 1878 åligger det vederbörande, som meddelar handräckning för indrifning af andra utskylder eller afgifter än kronoutskylder och i samband därmed debiterade utskylder och afgifter, att afgifva redovisning sist inom tre månader efter det handräckningen, i föreskrifven ordning, begärts; dock att, hvad beträffar städer, stadsfogde är skyldig att enligt föreskrift, som meddelas i Stockholm af

öfverståthållareämbetet och i öfriga städer af magistraten, före redovisningens afgifvande till vederbörande aflämna hvad af förenämnda utskylder och afgifter kan hafva influtit. Någon föreskrift af sist angifna innebörd är dock, för såvidt Riksdagen har sig bekant, icke utfärdad för någon stad i riket. Jämlikt kungl. kungörelserna den 16 september 1887 och den 11 augusti 1911 åligger det därjämte kronofogde, då handräckning begärts för indrifning af resterande kommunalutskylder eller församlingsavgifter till prästerskapet, att inom nyssnämnda tid till vederbörande kommunala förtroendeman, som har att emottaga de influtna medlen, i assureradt tjänstebref öfversända desamma jämte förteckning å de personer, från hvilka likvid då ej influtit, samt att därefter förfara på enahanda sätt, så snart de återstående beloppen influtit eller bevis erhållits, att utskylderna icke kunnat uttagas.

I följd häraf och med stöd af kungl. kungörelsen den 10 juli 1899 kunna kronofogdar och stadsfogdar under längre eller kortare tid utan att därigenom åsidosätta sin tjänsteplikt hafva medel af ifrågavarande slag, som influtit under ofvannämnda tre månader, innestående å sin tjänsteräkning i bank.

En ändring i detta förhållande bör enligt Riksdagens mening vidtagas, i synnerhet som det mången gång kan medföra olägenheter för kommunala och andra vederbörande, att de indrifna skattemedlen, särskildt om de uppgå till mera afsevärda belopp, ej tidigare än nu blifvit disponibla. Dock torde det ej vara erforderligt, att medlen öfversändas allt efter som de inflyta, enär en dylik anordning skulle förorsaka alltför stort besvär utan motsvarande nytta; utan bör det i stället enligt Riksdagens mening åläggas kronofogde och stadsfogde samt magistraten i stad, där stadsfogde ej finnes, att till vederbörande afsända influtna medel, så snart dessa uppgå till exempelvis sammanlagdt minst 100 kronor.

I detta sammanhang vill Riksdagen emellertid framhålla, att ett genomförande af den sålunda föreslagna förändringen i redovisningsförfarandet icke torde bära medföra skyldighet för vederbörande exekutiva myndighet att hvarje gång indrifna medel insändas bifoga sådan förteckning, som omförmåles i åberopade kungl. kungörelserna den 16 september 1887 och den 11 augusti 1911 utan torde dylik förteckning behöfva aflämnas först vid den föreskrifna redovisningstidens utgång.

På grund af hvad sålunda anförts får Riksdagen anhålla, det föreskrifter måtte meddelas i syfte att, då hos kronofogde eller stadsfogde eller i stad, där stadsfogde ej finnes, hos magistrat handräckning begärts

för indrifning af allmänna kommunala afgifter, vare sig dessa afse borgerliga eller kyrkliga ändamål, fogden eller magistraten skall, när de indrifna medlen uppgå till minst 100 kronor, omedelbart, utan afvaktande utaf utgången af den i nu gällande bestämmelser stadgade tid af högst tre månader, till vederbörande aflämna hvad sålunda influtit.

Stockholm den 24 maj 1912.

Med undersåtlig vördnad.
